

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis inocentibus martyribus. Cap[itulum]. x.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

¶ apostolus quendam iuuenem ferocem conuersum: cuiusdam episcopo depositi nomine commendauit: et ad partes alias accessit: post alius quod tempus iuuenis relicto episcopo: factus est princeps latronum. Rediens apostolus depositum reperit: et episcopus de pecunia intelligens quasi ignarus obstupuit. Cui apostolus de iuene sibi commendato se querere declarauit. Et dum episcopus iohanni cum rubore factum narrasset: Apostolus eum increpat eo quod malum suo deposito custodem dimisit. Equum sibi parari iussit et ad montem: ubi iuuenis erat: festinus properauit. Quae iuuenis statim recognoscens pro verecundia equum ascendens fugiebat. Apostolus senectutis oblitus equum calcantibus uisus: et fugientem uocauit: et ne patrem suum fugiat uel expauescat: post ipsum clamabat. Et ut ad penitentiam rediret dulciter admonebat offensus se pro eo christo responsurum: compunctus iuuenis reuertitur: et cum lachrymis conuertitur: et ab apostolo benigne suscipitur: et in uirtutibus perseverans tandem a magistro episcopus ordinatur. ¶ Legitur etiam ubi supra: quod cum Johannes ephesi balneum lauandi gratia introisset: et ibidem cerinthus hereticum inuenisset inde protinus exiit: quo egresso balneum cecidit et hereticum cum suis oppressit. ¶ Pre-dicationem autem suam miraculis confirmabat: ita ut tactu uerborum eius egri curarentur: et demones fugerentur. Et ut dicit Iheronimus in sua decrepita senectute: uix ad ecclesiam discipulorum manibus ferebat: nec cum plura uerba dicere posset: ad quamlibet pausam hoc solum dicebat: filioli diligite alterutrum. Ibi usque ad tralanti tempora perseverans roratus aie fundauit et rexit ecclesias. ¶ Et cum esset annorum lxxvij. secundum isidorum. lxxvij. a passione domini anno apparuit ei christus cum discipulis alijs: qui facti omnes ad celestia migraverant: eumque ad eternas copulas inuolauit: et dominica futura die ad se illum venturum esse praedixit. ¶ Igitur in subsequenti dominica omni populo ad ecclesiam conueniente: que in eius adhuc in carne agentis nomine fuerat fabricata a primo pulloium cantu usque ad sextam predicauit eiusdem: hortans illos: ut in fide essent stabiles et in mandatis seruantes. Post hec iuxta altare foueam quadratam fieri iussit et terram extra ecclesiam iactari. In qua beatus euangelista descendens et panis manibus gratias deo egit: et oratione deuotissima fudit. Qua finita ranta super eum lux emicuit: quod a nemine uideri potuit. ¶ Recedenteque lumine fouea reperta est magna repleta: quod ibidem usque hodie generat. Ita ut in fundo fouee instar minute harenae scaturire uideatur: sicut in fontibus fieri consuevit: propter quod ipsum in corpore et anima celo assumptum plurimi asseuerant. Eius depositionis dies ab ecclesia celebratur. vi. kalen. ianuarii.

Secundus

De sancto maximo episcopo alexandrino. Cap. viij

Maximus episcopus alexandrinus fuit. Qui satis clarus et insignis de titulo confessionis factus est. Qui et in pace quiescit. vi. kalen. ianuarii: apud eandem urbem condigne tumulatus. hec vsuardus.

De sancto Maximo episcopo taurinensi. Cap. ix.

Maximus episcopus taurinensi. claruit tpe honorij impatoris: qui in homelijs et sermonibus coponen-dis: et in ecclia declamandis studuit eleganter: uir in diuinis scripturis intentus: et ad plebem instruendam sufficiens. In apostolorum laudes

et iohannis baptiste et generales olium martyrum homelias et tractatus edidit. De sancto Eusebio Cersellensi. duos tractatus coposuit. Et sancti Eyphtiani spalem de baptisimi gratia. Librum de auaritia et hospitalitate. De defectu lune. De elemosinis. De ieiunio seruo: et de generali. De ieiunio speciali quadragesime. De eo quod in Esaya scribitur. Laupones tui miscet uino aqua. De passione dñi. De iuda peditore. De cruce domini. De sepulchro eius. De resurrectione ipsius. De accusato et iudicato dño apud Pilatum. De kalendis ianuarii. Coposuit etiam homelias plurimas: uidelicet. De natiuitate dñi. De epiphania. De penthecoste. De hostibus carnalibus non timendis. De gratia post cibum deo agenda. De penitentia nimitiaz: et alias multas. Quiescit autem honore et theodosio iunior imperantibus.

De sanctis innocentijs martyribus. Cap. x.

Innocentes martyres ab herode ascalonita interfecti sunt. Tres enim fuerunt herodes propter eorum infamiam crudelitatem famosi. Primus fuit herodes dictus ascalonita: sub quo na-

tus est dñs: et pueri occisi sunt. Secundus fuit herodes antipas: qui iohannem decollauit. Tertius agrippa qui iacobum occidit: et petrum incarcerauit. ¶ Herodes ergo ascalonita fuit filius antipatris idumei: qui nepos regis arabum dicitur: et qua hunc filium habuit herodes: ut dicitur in historia scholastica: qui postmodum ascalonita dicitur.

De sanctis in mēse decēbris occurrentibus Folio. xx.

etus a cesare augusto primus ex gētibz iudee regnū accepit. et tunc ablatū est sceptrū de iuda iuxta pphētā iacob. Dicitur sex filij nati sunt scz antipater: alexander: aristobolus: archelaus: herodes antipas: et philippus. Alexandrū autē et aristobolū ex eadem matre iudea genitos romā misit liberalibz artibus imbucendos: q̄ facti acerrimi oratores de susceptione regni euz p̄re cōtendebant. Pater nō antipatrē illis p̄ponere saragebat. Et q̄ illi de patris morte tractassent ab eodē relecti: cesarē adēit de patris iniuria cōquesturi. ¶ Interea magi hierusalez venist: et de ortu regis iudeoz q̄runt. Herodes hec audiens turbat: timēs ne de iudeoz semine natus esset: qui ipm alienigenā expelleret. Rogatq̄ magos: vt inuentū regem sibi renūciēt: simulans se adorare velle: quē perdere iam cogitabat. Verūtamen magi per aliā viā reuersi sunt in regionem suā. Videns herodes eos nequaquā se reuerfos: stelle visione deceptos ad se redire erubuisse putant: et ideo ab inq̄sitiōe pueri antinū renoucauit. Sed audito que pastores dixerant: et que symeon et anna prophetauerant: vehementer timuit: et se a magis illis cognouit. Et exiit de nece pueroz: qui erant in bethleē tractare cepit: vt cum eis illum quē ignorabat: occideret. Et ad monitionē angeli ioseph cum puero et matre in egyptū in ciuitatem hermopolim fugit: ibiq̄ septē annis vsq̄ ad obitū herodis permāsit. Ingresso igit̄ dno in egypto fm esate pphēciam. Uniuersa idola corruerūt. ¶ Refert cassiodorus in tripartita hysto. q̄ in hermopolit̄ debeade dicit esse arborē quā vocat p̄didis valēs in salutē egrozū si fructus vel folia vel cortex collo languētis alligat. Hec arbor vsq̄ ad terras inclinata virginem cum filio fugientē adorauit. ¶ Dum igit̄ herodes de nece pueroz disponderet: a cesare citat̄ est filiozū accusationibus respōsurus: qui cum per tarsū iter faceret: intellexit q̄ magos naues tarsenim transiissent: quas oēs in spiritu vehemētis combussit: vt fuerat predictū. Et dū ipse corā imperatore disputās contra filios obrinussit: et in regnū confirmatus audacior factus esset: reuersus hierusalē occidit oēs pueros q̄ erant in bethleē: a binatu et infra: fm tempus quod exquirit a magis. I. infantibus duoz annozū vsq̄ ad pueros vnius noctis. Didicerat enim a magis ea dicit: qua eis stella apparuit dominuz natū esse. et quā annus fluxerat ex quo romā iterat ipm amiculū et aliquozū dierū supra esse credebat. Ideoz supra etatem eius vsq̄ ad bimōs descendit in pueros. In qua p̄secutione centū et quadragintaquatuor milia infantes interfecti esse creduntur: qui et in apocalypsi cap. xiiij. describunt. Inter quos dei iudicio vnus paruulus filius herodis ad nutriendū tradit: ignozranter a caruiscibz occisus: vt dicit Macrobius. ¶ Herodes autē de tāto scelere a deo acriter

ter punit̄ est: vt in scholastica hysto. dicit. Et q̄ multos orbauerat filiis: ipse suis miserabiliter orbaret. Nam alexander et aristobolus iterū p̄ suspecti confessi sunt ab eo contortū: q̄ tonsorū pecuniā pmiserant: si eū iugularer. Ob hoc pater iratus eos occidit fecit. Antipatrē autē futurum regem constituit: et eidē herodē antipam substituit. Et cū herodem agrippā et herodiadem vrozem philippi: quos et aristobolo susceperat: paterna dilectione foueret. His duabus de causis antipater contra eum odiosus conceptus infantū q̄ cū veneno perimere attentauit. Ad sentens herodes eū in carcerem posuit. Ipse autē annoz. lxx. grauissimā infirmitarē incurrit. Nam febre valida purgine corpis colli contritus tormētis: pedū inflatōe: vermescētibz testiculis: intolerabili fetore et crebro abelitu toraq̄bat. Audiēsq̄ iudeos mortē suā cū gaudio expectare et nobles multos iudeoz carcerant: mādās salome elus soroz: vt cū spirita emitteret: omnes decentos occideret: vt sic omnis iudea ipsum desereret vel in vita. Et euz sumpto cibo iuxta morem suū pomum purgare velle: quem comederet: tenēs manu gladiū ruffi violēta fastigatus seipm percussit: non tamē totaliter se occidit: eo q̄ a consobrino aliq̄lter detērit fuit. Et cū fontē in aula de morte regis p̄curreret: et antipater se relaxādū exultaret. Herodes hoc audiens eū occidit fecit: et archelaum post se regnaturū instituit. Sicq̄ post dies quinq̄ infelicissimus vitā finiuit. Salome autē soroz ei⁹ oēs quos rex occidit mādauerat relaxauit. Innocētes autē martyres sub dievno passi ab ecclia recolunt: videlicet. v. kalen. ianuarij.

De sanctis Eutyrio et Florentio confessoribus. Cap. xi.

Eutyrius et florentius

rius serui dei circa tēpora gothozum in narsie partibus floruerunt: quozū primus actine vite et predicationi: secundus contemplatiue et orationi vacabat. Eutyrius nō in abbatem cuiusdā monasterij in partibus illis positus electus: lz dudum reueret: tamē pro salute proximū animatus consensit: et solū sociū dereliquit. Florentius ergo solus existens orauit ad dominū vt sibi confortium aliquid largiret. Quoz ante fores cellule visum repperit: demisso capite nihil feritas ostendētē: quasi ad viri dei obsequiū preparatus. Qui vlr impulsit vt quatuor vel quinq̄ oues q̄s habebat ad pastū duceret et custodiret: et ad sextā vel nonā horā rediret. Qui iussa cōplens pastoris curā gerebat: et hora sibi semp assignata cū ouibus redibat: et quas māducare cōsueuerat: pascebat oues bestia ieiunia: atq̄ in omnibz mādarozū dei obrēperabat: vt neq̄ ad sextā iussus rediret ad nonā: neq̄ ad nonā iussus